

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 84.961 van 27 januari 2000

A. 53.868/XIII-603

In zake : **de naamloze vennootschap IMMOLITH,**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. François DAOUT, advocaat,
rue du Onze Novembre 9
7000 Bergen,

tegen :

de stad Zinnik.

A. 74.842/XIII-369

In zake : **de vereniging zonder winstoogmerk A**
POUDRERIE,

rue Nouvelle 2
7061 Casteau,

tegen :

de bestendige deputatie van de
provincieraad van Henegouwen.

Tussenkommende partij :

de naamloze vennootschap IMMOLITH,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. François DAOUT, advocaat,
rue du Onze Novembre 9
7000 Bergen.

A. 74.843/XIII-546

In zake : **de vereniging zonder winstoogmerk A**
POUDRERIE,

rue Nouvelle 2

7061 Casteau,

tegen :

de stad Zinnik,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Eric BALATE, advocaat,
rue du Gouvernement 50
7000 Bergen.

Tussenkomen partij :

de naamloze vennootschap IMMOLITH,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. François DAOUT, advocaat,
rue du Onze Novembre 9
7000 Bergen.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 1 oktober 1993 ingediende
verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap IMMOLITH
de nietigverklaring vordert van het besluit van de
gemeenteraad van de stad Zinnik van 22 juni 1993 waarbij
de openstelling van wegen met afwatering te Casteau, Clos
de Miromont (zaak A.53.868/XIII-603) geweigerd wordt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw GUFFENS,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 april 1998,
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter
griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende
partij;

Gelet op de beschikking van 22 november 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 16 december 1999;

Gezien het verzoekschrift dat de vereniging zonder winstoogmerk LA POUDRERIE op 1 juli 1997 ingediend heeft met het oog op de nietigverklaring van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen van 25 november 1993 waarbij de naamloze vennootschap IMMOLITH een vergunning wordt verleend voor de bouw van 22 woningen en voor de aanleg van wegen met afwatering, onder de opschortende voorwaarde van de toestemming van de gemeenteraad van de stad Zinnik wat de aanleg van de wegen betreft (zaak A.74.842/XIII-369);

Gezien het verzoekschrift dat de vereniging zonder winstoogmerk LA POUDRERIE op 1 juli 1997 ingediend heeft met het oog op de nietigverklaring van het besluit van de gemeenteraad van de stad Zinnik van 5 mei 1997 tot intrekking van zijn besluit van 22 juni 1993 waarbij de openstelling wordt geweigerd van de wegen die de woningen moeten bedienen en waarbij de openstelling ervan toegestaan wordt onder de voorwaarden gesteld door de gemeenteraad (zaak A.74.843/XIII-546);

Gelet op arrest nr. 72.974 van 2 april 1998, waarbij de zaken A.74.842/XIII-369 en A.74.843/XIII-546 worden samengevoegd wat de rechtspleging in kort geding betreft, waarbij het verzoek tot tussenkomst ingediend door de naamloze vennootschap IMMOLITH in het kort geding wordt toegestaan, waarbij de debatten worden heropend en de voortzetting van de procedure in kort geding wordt bevolen;

Gelet op arrest nr. 73.804 van 19 mei 1998, waarbij de vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de voornoemde handelingen worden

afgewezen;

Gelet op de kennisgeving van het arrest aan de partijen;

Gezien de door de verzoekende partij ingediende verzoeken tot voortzetting van de procedure;

Gezien de op 15 december 1997 ingediende verzoeken waarbij de naamloze vennootschap IMMOLITH vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in de procedures tot nietigverklaring;

Gelet op de beschikkingen van 3 juli 1998 waarbij die tussenkomsten worden toegestaan;

Gezien de memories van tussenkomst;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in zaak A.74.843/XIII-546;

Gezien de toelichtende memorie in zaak A.74.842/XIII-369;

Gezien het verslag van mevrouw GUFFENS, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 30 juni 1999 waarbij de neerlegging van de dossiers en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij in zaak A.74.843/XIII-546;

Gelet op de beschikkingen van 22 november 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij

wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 16 december 1999;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. P. RENIER, advocaat, die voor de v.z.w. LA POUDRERIE verschijnt, van Mr. E. BALATE, advocaat, die voor de stad Zinnik verschijnt, en van Mr. Fr. DAOUT, advocaat, die voor de N.V. IMMOLITH verschijnt;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van Mevr. GUFFENS, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende, voor het onderzoek van het beroep dienstige feiten aan het geding ten grondslag liggen :

De N.V. IMMOLITH heeft op 7 november 1989 een eerste vergunning aangevraagd voor de bouw van 23 woningen en de openstelling van wegen in de wijk Poudrerie genaamd te Casteau, op een terrein gelegen aan de chemin du Prince en de rue Nouvelle dat zich op het op 9 november 1983 vastgestelde gewestplan Bergen-Borinage in een woonparkgebied bevindt. De bouwwerken hebben een grondoppervlakte van 120 m² op met bomen beplante stukken grond van maximum 10 tot 12 are. Als gevolg van het ongunstige advies van de gemachtigde ambtenaar weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Zinnik op 20 februari 1990 de vergunning. Op 24 januari 1991 weigert de in beroep geadieerde bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen eveneens die vergunning; de betrokken vennootschap stemt ermee in een nieuwe bouwaanvraag in te dienen die nauwkeuriger en vollediger

is.

Bij een tweede aanvraag, waarvan op 1 maart 1991 ontvangst wordt gemeld, verzoekt de N.V. IMMOLITH om een soortgelijke bouwvergunning. Op 27 augustus 1991 kent het college van burgemeester en schepenen de bouwvergunning toe. Omdat het dossier wat de kwestie van de open te stellen wegen betreft niet vooraf ter beraadslaging is voorgelegd aan de gemeenteraad, wordt de vergunning op 10 september 1991 geschorst door de gemachtigde ambtenaar en vervolgens, op 17 september, ingetrokken door het college.

Op 6 juni 1992 dient diezelfde vennootschap een derde bouwaanvraag in. Op 18 juni wordt ontvangst ervan gemeld. Ofschoon zulks niet verplicht is, wordt de bouwaanvraag openbaar aangekondigd overeenkomstig de artikelen 249 en volgende van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (WWROSP). Het onderzoek loopt van 22 juni tot 6 juli 1992. Zowat 60 bezwaarschriften worden ingediend, waaronder één van de v.z.w. LA POUDRERIE. Op 14 juli 1992 geeft het college van burgemeester en schepenen na afloop van een onderzoek van de bezwaarschriften een gunstig advies over het project. Op 4 maart 1993 meldt de gemachtigde ambtenaar dat de minister een gunstig advies heeft verstrekt mits de woningen dicht bij de weg komen te staan en perceel nr. 8 wegvalt, zodat de groene ruimten, die een uitgesproken kenmerk zijn van een woonparkgebied, meer tot hun recht komen en de gebieden voor het aanplanten van bomen en de groene ruimten minder opgesplitst worden. Hij vraagt bijgevolg het project te wijzigen, wijst daarbij iedere taludvorming af en vestigt onder meer de aandacht op het feit dat het voorafgaand milieu-effectrapport deugdelijk moet worden aangevuld.

Op 19 april 1993 wordt ontvangst gemeld van een vierde aanvraag om een bouwvergunning, die volgens de

naamloze vennootschap IMMOLITH (die van oordeel is dat het geen nieuwe aanvraag betreft, doch een wijziging van een voorgaande aanvraag) en de stad Zinnik de door het Waals Gewest gewenste projectwijzigingen bevat. Op 14 mei 1993 brengt de gemachtigde ambtenaar een gunstig advies uit.

Op 22 juni 1993 wijst de gemeenteraad bij de handeling die in het eerste beroep wordt bestreden (A.53.868/XIII-603) om de volgende redenen de openstelling van de wegen af :

" Overwegende dat de geplande wegen afbreuk doen aan de goede plaatselijke ordening;

Overwegende dat het betrokken perceel, dat in een woonparkgebied gelegen is, op de biologische waarderingskaart van België, uitgegeven door het Ministerie van Volksgezondheid en Gezin (1984), als een gebied van een hoge biologische kwaliteit is opgenomen;

Overwegende dat de wegen ongeveer 28 are grond in beslag nemen, wat overeenkomt met 9 % van de totale oppervlakte;

Overwegende dat de bebouwde oppervlakte, daaronder begrepen de wegen en paden, niet meer mag bedragen dan 10 % van de totale oppervlakte bestemd voor aanplantingen, teneinde het morfologische aspect van een groene ruimte bestaande uit hoogstam te bewaren;

Overwegende dat het tracé dat 22 woningen zal bedienen, het aspect van het gebied fundamenteel wijzigt;

Overwegende voorts dat het eenrichtingsverkeer dat het perceel volledig doorkruist, uitmondt in de rue Nouvelle, die niet is uitgerust om dat extra verkeer te slikken;

Overwegende dat het verkieslijk zou zijn geweest de te bouwen huizen te bedienen met doodlopende toegangswegen vanaf de chemin des Princes en de rue Nouvelle, waardoor de grondinneming geringer zou zijn;

Overwegende dat als gevolg van het tracé van de geplande wegen dikke eiken moeten worden geveld, die het verdienen bewaard te worden;

Gelet op de nieuwe gemeentewet, inzonderheid op artikel 274 in zoverre het over de wegen handelt".

Op 29 juni 1993 weigert het college van burgemeester en schepenen de bouwvergunning als gevolg van die beslissing van de gemeenteraad.

Intussen heeft de N.V. IMMOLITH op 9 maart 1993 om "veiligheidsredenen" een vergunning gekregen om op datzelfde stuk grond gewone dennen te vellen. De dienst Bossen, Jacht en Visvangst van het directoraat-generaal Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu was van oordeel dat die bomen, die 75 pct. van alle bomen op die plaats zouden hebben vertegenwoordigd, volwassen geworden waren en dus geveld moesten worden. De vergunning wordt toegekend mits "het plan van de groene ruimten in acht wordt genomen teneinde alle betrokken bomen te bewaren, onverminderd het gevolg dat wordt gegeven aan het dossier betreffende de bouwvergunning, met verplichting om te herbebossen (woonparkgebied)". De v.z.w. LA POUDRERIE, die door de stad Zinnik ervan in kennis was gesteld dat een vergunning was afgegeven, stelt tegen die vergunning beroep in bij de Raad van State; bij arrest nr. 66.113 van 29 april 1997 wordt de vermoedelijke afstand van geding uitgesproken op de grond dat ze geen verzoek tot voortzetting van de procedure heeft ingediend nadat de auditeur in zijn verslag geconcludeerd had dat het beroep niet-ontvankelijk was omdat de lijst met de leden van de vereniging niet was ingediend.

Op 26 augustus 1993 verzoekt de N.V. IMMOLITH de gouverneur van de provincie Henegouwen gebruik te maken van zijn toezichthoudende bevoegdheid om de beslissing van de gemeenteraad van 22 juni 1993 te vernietigen. Aan dat verzoek is geen verder gevolg gegeven. Op 1 oktober 1993 stelt diezelfde vennootschap haar eerste beroep in tegen die gemeentebeslissing.

Op 25 november 1993 doet de bestendige deputatie uitspraak over het beroep dat de N.V. IMMOLITH op 28 juli 1993 had ingesteld en verleent ze de bouwvergunning onder de opschortende voorwaarde dat de gemeenteraad instemt met de aanleg van de wegen; die vergunning wordt als volgt met redenen omkleed :

" Overwegende dat de openbare aankondiging van de nieuwe aanvraag om een bouwvergunning weliswaar opnieuw tal van bezwaarschriften heeft opgeleverd, doch dat die bezwaren in het verslag dat het voornoemde schepencollege op 14 juli 1992 uitgebracht heeft, volledig worden weerlegd;

Overwegende dat de plannen voor de afwatering en de wegen opgemaakt zijn door de verzoekende vennootschap;

Overwegende dat de eerstaanwezende wegopziener van het ambtsgebied van het arrondissement Zinnik bij brieven van 20 februari 1991 en 25 februari 1992 erop gewezen heeft dat de documenten betreffende de wegen geen aanleiding gaven tot opmerkingen;

Overwegende evenwel dat de algemene inspectie Leefmilieu en Bossen in haar adviezen van 16 januari 1991 en 17 april 1992 ingestemd heeft met de voorstellen tot herplanting, doch wel om een ruimere verscheidenheid heeft verzocht;

Overwegende dat de inbeslagneming van de grond conform de maximumgrens van 10 % is (huizen van ± 120 m² op percelen van ± 12 are), zoals is voorgeschreven voor een woonparkgebied met een lage bebouwingsdichtheid en een groot percentage aan groene ruimten;

Overwegende dat besloten is dat de woningen dicht bij de weg moesten worden opgetrokken en dat kavel 8 geschrapt moest worden, zodat de groene ruimten, die een uitgesproken kenmerk zijn van een woonparkgebied, meer tot hun recht komen en de gebieden voor het aanplanten van bomen en de groene ruimten minder opgesplitst worden;

Overwegende dat derhalve blijkt dat het door de verzoekende vennootschap aangepaste dossier in alle opzichten rekening houdt met de opmerkingen die de onderscheiden betrokken besturen tevoren hadden gemaakt;

Overwegende voorts dat Minister COLLIGNON omtrent het dossier een gunstig advies heeft verstrekt;

Overwegende bovendien dat uit het voorafgaand milieu-effectrapport blijkt dat het aangepaste project op generlei wijze schade berokkent aan het milieu;

Overwegende dat het schepencollege, door op 17 augustus 1991 een bouwvergunning af te geven voor de desbetreffende woningen, aldus duidelijk ingestemd heeft met het principe zelf van het bouwproject en met de geplande aanleg;

Overwegende ten slotte dat het door de gemeenteraad opgeworpen probleem met betrekking tot de wegen - het enige punt waarop de bij dit beroep bestreden weigering gebaseerd is - door diezelfde raad te allen tijde in gunstige zin kan worden herzien;

Overwegende derhalve dat het verzoekschrift van meester DAOUT, die optreedt namens de N.V. IMMOLITH, ingewilligd dient te worden, onder de opschortende voorwaarde van de toestemming van de gemeenteraad van de stad Zinnik wat de aanleg van de wegen betreft".

Dit is de handeling die bestreden wordt bij het tweede beroep (A.74.842/XIII-369). Ze is op 12 januari 1994 ter kennis gebracht van de N.V. IMMOLITH en van de stad Zinnik.

Op 5 mei 1997 trekt de gemeenteraad van Zinnik zijn besluit van 22 juni 1993 in en beslist hij de wegen open te stellen. Dit is de handeling die bestreden wordt in het derde beroep (A.74.843/XIII-546). Deze beslissing is onder meer als volgt gemotiveerd :

" Herzien het besluit van de gemeenteraad van 22 juni 1993 waarbij de aanleg van zoals hierboven omschreven uitgeruste wegen wordt geweigerd, een besluit waartegen de aanvrager beroep heeft ingesteld bij de Raad van State, de zaak thans hangende bij diezelfde Raad onder nr. 53.868/III-16.680.

Gelet op de volgende twee elementen sedert het uitvaardigen van het voornoemde besluit :

1. Het college van burgemeester en schepenen heeft op 9 maart 1993 aan de aanvrager een bouwvergunning

nr. 92/8129 verleend voor het vellen van de naaldbomen op een stuk grond, "Clos de Miromont" genaamd, sectie D, 259 B2, 266 B2, 266 Y, 266 D2 en 266 U te Casteau.

De v.z.w. La Poudrerie heeft bij de Raad van State tegen die bouwvergunning een annulatieberoep ingesteld dat hangende is onder nr. A.51.325/III-15.240.

In het verslag van auditeur Pascal GILLIAUX is geconcludeerd tot verwerping van het beroep en daarbij is de verzoekende partij ervan in kennis gesteld dat een vermoeden van afstand van geding bestond indien binnen 30 dagen na de kennisgeving van het verslag van de auditeur waarin voorgesteld wordt het beroep te verwerpen of het niet-ontvankelijk te verklaren, geen enkel verzoek tot voortzetting van de procedure bij aangetekende brief is verzonden.

Aangezien geen enkel zodanig verzoek is ingediend, kan de vergunning thans als definitief worden beschouwd.

2. Bij het besluit d.d. 25 november 1993 van de bestendige deputatie van de provincie Henegouwen is de bouwvergunning toegekend waarom de aanvrager verzocht heeft, voor de bouw van 22 woningen en voor de aanleg van wegen met afwatering in de "Clos de Miromont", onder de opschortende voorwaarde van de toestemming van de gemeenteraad van de stad Zinnik wat de aanleg van de wegen betreft.

Vaststaat dat de beslissing definitief is;

Inzonderheid gezien de integraal weergegeven motivering van de beslissing van de bestendige deputatie van de provincie Henegouwen :

(...)

Overwegende dat die twee elementen leiden tot de intrekking van de weigering van een vergunning voor de aanleg van wegen, zoals is uitgevaardigd bij het besluit van de gemeenteraad van 22 juni 1993, en tot de toekenning, onder de voornoemde voorwaarden, van die vergunning, en wel om de hierna vermelde redenen;

Overwegende dat de intrekking van de handeling, aangezien nieuwe, objectieve overwegingen zijn aangevoerd bij de bestuursoverheid, het annulatieberoep ingesteld door de N.V. IMMOLITH tegen de stad Zinnik (G/A. 53.868/III-16.680) doelloos maakt;

Overwegende voorts dat de weigering d.d. 22 juni 1993 onder meer gemotiveerd wordt door de omstandigheid dat als gevolg van het tracé van de geplande wegen dikke eiken moeten worden geveld, die het verdienen bewaard te worden;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen een vergunning heeft uitgereikt voor het vellen van alle naaldbomen, d.w.z. meer dan 75 % van de bomen op het eigendom van de N.V. IMMOLITH, en die vergunning thans definitief is, zodat het argument ontleend aan de bescherming van de bomen niets meer ter zake doet en er bovendien een inconsistentie dreigt te ontstaan tussen enerzijds het onderwerp zelf van die definitieve beslissing en anderzijds het handhaven van dat argument zoals het is uiteengezet in het besluit van 22 juni 1993;

Dat alleen de intrekking van het besluit van 22 juni 1993 de coherentie met het thans definitieve besluit van 22 juni 1993 kan waarborgen;

Overwegende voorts dat de bouwvergunning thans door de bestendige deputatie wordt verleend;

Overwegende dat in het besluit van 22 juni 1993 gesteld wordt dat de wegen ongeveer 28 are grond in beslag nemen, wat overeenkomt met 9 % van de totale oppervlakte, en overwegende aldus dat de bebouwde oppervlakte, daaronder begrepen de wegen, niet meer mocht bedragen dan 10 % van de totale oppervlakte;

Overwegende dat daaruit voortvloeide dat de 10 % noodzakelijkerwijs overschreden waren, gelet op het percentage alleen al van de totale oppervlakte van de wegen;

Overwegende dat overeenkomstig de beslissing van de bestendige deputatie van de provincie Henegouwen de vraag of de geplande bouwwerken verenigbaar zijn met een woonparkgebied onderzocht dient te worden op grond van de oppervlakte die door het project in beslag wordt genomen, met inachtneming van het bepaalde in artikel 171.1.2.4 van het WWOSP, te weten een gebied met een lage bebouwingsdichtheid en een groot percentage aan groene ruimten;

Overwegende dat de bestendige deputatie een criterium aangeeft dat niet kan worden weerlegd door de uitlegging van de gemeenteraad, die geoordeeld heeft dat het percentage van de oppervlakte die de wegen in beslag nemen in vergelijking met de totale oppervlakte van het perceel op zich volstond om te stellen dat dat percentage, dat overigens van indicatieve aard is, zou zijn overschreden;

Overwegende dat het criterium dat de bestendige deputatie in aanmerking heeft genomen, noodzakelijkerwijs ertoe leidt dat de wegen die bestemd zijn om de woningen te bedienen aanvaard dienen te worden, welke wegen door de oppervlakte die ze in beslag nemen, passen in een woonparkgebied, daar de wegen het noodzakelijke accessorium van die woningen vormen;

Overwegende dat het tracé van de wegen bovendien bij de bestendige deputatie gewijzigd is, waarbij besloten is de woningen dichterbij de weg te bouwen en kavel nr. 8 te schrappen;

Overwegende dat als gevolg van de beoordeling, door de bestendige deputatie, van de bouwvergunning in haar geheel de motivering van de gemeenteraad doelloos wordt;

Overwegende dat vanwege het definitieve karakter van de beslissing van de bestendige deputatie van 25 november 1993 de motieven van die beslissing derhalve dienen te worden overgenomen en beschouwd dient te worden dat de vergunning voor de wegen moet worden toegekend;

Gelet op de artikelen 231, 243 en 274 van de gemeentewet";

Overwegende dat de beroepen verknocht zijn en dienen te worden samengevoegd;

Overwegende dat wegens de tijdsorde waarop de verschillende bestreden handelingen betrekking hebben, eerst het tweede beroep dient te worden onderzocht, vervolgens het derde en ten slotte het eerste;

Wat het tweede beroep (A.74.842/XIII-369) betreft :

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan schending van artikel 274 van de nieuwe gemeentewet (vroegere artikel 76, eerste lid, 7°, van de gemeentewet); dat ze het feit hekelt dat de bestendige deputatie de bestreden bouwvergunning heeft afgegeven onder de opschortende voorwaarde van de toestemming van de gemeenteraad wat de openstelling van

de wegen betreft, terwijl de gemeenteraad daarover vooraf moet beraadslagen en deze zijn toestemming daaromtrent niet had verleend;

Overwegende dat de tussenkomen de partij stelt dat de verzoekende partij ten onrechte verwijst naar artikel 274 van de nieuwe gemeentewet en naar artikel 76, eerste lid, 7°, van de gemeentewet; dat ze erop wijst dat de gemeenteraad wel degelijk op 22 juni 1993 uitspraak had gedaan over de kwestie van de wegen, voordat het college van burgemeester en schepenen een beslissing had genomen omtrent de vergunningsaanvraag van 29 juni 1993; dat ze van oordeel is dat de afgifte van de bouwvergunning onder de gelding van een opschortende voorwaarde geenszins in strijd is met het beginsel van behoorlijk bestuur, daar aldus een "evolutieve aanpassing mogelijk is", temeer daar de eindbeslissing toekomt aan de overheid die het meest geschikt is om te oordelen of het wenselijk is dat de bouwvergunning uitvoering krijgt; dat ze eraan toevoegt dat het besluit van de gemeenteraad van 5 mei 1997 met terugwerking in de plaats is gekomen van dat van 22 juni 1993, dat derhalve geacht wordt nooit te hebben bestaan;

Overwegende dat artikel 274 van de nieuwe gemeentewet niets van doen heeft met de rechtsvraag opgeworpen in het middel; dat evenwel ondubbelzinnig blijkt dat in het middel de schending gelaakt wordt van de regel dat het besluit van de gemeenteraad betreffende de openstelling van wegen moet voorafgaan aan de afgifte van de bouwvergunning;

Overwegende dat een bouw- of verkavelingsvergunning (thans een stedenbouwkundige vergunning) waarbij de openstelling van nieuwe openbare wegen vereist is, pas kan worden afgegeven nadat de gemeenteraad daarover uitspraak heeft gedaan; dat het niet toekomt aan een overheid waaraan een zodanige vergunning is aangevraagd, om vooruit te lopen op de beslissing die de

gemeenteraad dient te nemen, door de vergunning toe te kennen onder de opschortende voorwaarde dat de gemeenteraad achteraf uitspraak doet; dat het door de tussenkommende partij aangevoerde besluit van de gemeenteraad van 22 juni 1993 de openstelling van de geplande wegen afwijst en zich niet kan aandienen als de beslissing van de gemeenteraad voorafgaand aan de afgifte van de bouwvergunning die de openstelling van die wegen veronderstelt; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen aanleiding is om de overige middelen van het verzoekschrift te onderzoeken, die, gesteld dat ze gegrond zijn, geen ruimere nietigverklaring kunnen meebrengen;

Wat het derde beroep (A.74.843/XIII-546) betreft :

Overwegende dat de stad Zinnik, verwerende partij, en de naamloze vennootschap IMMOLITH, tussenkommende partij, de ontvankelijkheid van het beroep betwisten op de grond dat de dreiging voor het milieu, dat de vereniging zonder winstoogmerk wenst te beschermen, thans werkelijkheid geworden is, daar de vergunning voor het vellen van bomen definitief is en ten uitvoer is gelegd, en de groene ruimte waarvan de bescherming door de vereniging zonder winstoogmerk beoogd wordt aldus aanzienlijk is gewijzigd;

Overwegende dat de vergunning d.d. 9 maart 1993 voor het vellen van naaldbomen afgegeven is als gevolg van een verslag van de gewestadministratie, die erop gewezen had dat de te vellen bomen deel uitmaakten van een "dicht beplant pijnboombos, dat verwaarloosd is en dat sedert zeer lange tijd niet meer verzorgd of uitgedund is", dat bestaat uit "bomen die 'te hoog zijn opgeschoten' en die thans onmogelijk nog kunnen worden uitgedund, omdat anders de stevigheid ervan in het gedrang

zou komen en al wat zou overblijven gevaarlijk zou zijn"; dat de gemeente voorstelde "alles te exploiteren en te herplanten volgens een plan voor herbebossing"; dat de vergunning zelf afgegeven is mits "het plan van de groene ruimten in acht wordt genomen teneinde alle betrokken bomen te bewaren, onverminderd het gevolg dat wordt gegeven aan het dossier betreffende de bouwvergunning, met verplichting om te herbebossen (woonparkgebied)"; dat die vergunning bovendien alleen het vellen van naaldbomen toestaat, terwijl zich op datzelfde perceel ook loofbomen bevinden, waaronder eiken; dat uit al die omstandigheden afgeleid kan worden dat de vergunning van 9 maart 1993 past in het normale beheer van een bebost stuk grond en geen afbreuk doet aan het feit dat het om een bebost gebied gaat; dat het niet aan de Raad van State toekomt zich uit te spreken over de wijze waarop die vergunning daadwerkelijk ten uitvoer is gelegd; dat die vergunning de verzoekende partij niet het belang ontnemt om een beslissing aan te vechten waarbij de aanleg van een openbare weg op zo een perceel wordt toegestaan; dat het beroep ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan schending van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat ze onder meer betoogt dat de gemeenteraad afstand heeft gedaan van zijn prerogatieven, van zijn soevereine bevoegdheid inzake de wegen, door zijn standpunt te laten afhangen van het standpunt ingenomen door de bestendige deputatie, die de vergunning heeft toegestaan;

Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat niets de overheid bevoegd om te beslissen over de "verkavelingsvergunning" belet om het beroep in te willigen en de vergunning toe te kennen, op voorwaarde dat de gemeenteraad een besluit uitvaardigt omtrent het

nieuwe tracé van de wegen; dat ze de lering aanvoert van arrest nr. 11.549 van 14 december 1965, gemeente Sint-Pieters-Leeuw, en van arrest nr. 12.162 van 17 januari 1967, gemeente Uitkerke; dat ze betoogt dat als gevolg van het dictum van de beslissing van de overheid waarbij beroep is aangetekend het voorschrift dat eerst de gemeenteraad moet beslissen inzake de wegen, aldus niet is geschonden en dat de gemeenteraad nog steeds vrij kan oordelen of tot de openstelling van de wegen moet worden besloten; dat ze eraan toevoegt dat het een overheid niet verboden is de motieven over te nemen van een beslissing die haar billijk en gegrond lijkt, zodat ze kon uitgaan van de motieven die de bestendige deputatie in haar beslissing van 25 november 1993 had aangevoerd indien die motieven pertinent waren en haar ertoe konden aanzetten haar standpunt inzake de wegen te herzien; dat ze erop wijst dat ze er kon van uitgaan dat de door de bestendige deputatie toegekende vergunning definitief was vanwege de tijd die was verlopen, daar de verzoekende partij niet de minste naarstigheid aan de dag gelegd had om te weten te komen hoe de zaken er voorstonden en dat de vergunning voor het vellen van bomen definitief geworden was, zodat de wegen in de praktijk konden worden aangelegd; dat ze in haar laatste memorie aanvoert dat de gemeenteraad zijn standpunt heeft afgestemd op dat van de bestendige deputatie nadat hij de situatie volledig autonoom had onderzocht;

Overwegende dat de tussenkomenende partij betoogt dat de kritiek van de verzoekende partij betrekking heeft op de beslissing van 25 november 1993 tot toekenning van de bouwvergunning; dat ze erop wijst dat het om een bouwvergunning gaat, doch niet om een verkavelingsvergunning, dat de bestreden handeling van 5 mei 1997 in de plaats komt van het besluit van 22 juni 1993 waarbij de openstelling van de wegen geweigerd was, "zodat niet kan worden betoogd dat vóór het nemen van de beslissing tot toekenning van de bouwvergunning niet is

beraadslaagd over de openstelling van de wegen"; dat ze van oordeel is dat er nooit sprake van geweest is dat de verwerende partij afstand zou doen van haar soevereine bevoegdheid inzake de wegen, door te verwijzen naar de bouwvergunning afgegeven door de bestendige deputatie, doch dat de verwerende partij alleen van die vergunning gewag heeft gemaakt in het kader van een geheel van overwegingen die haar gewijzigde standpunt moesten rechtvaardigen;

Overwegende dat het tot de bevoegdheid van de gemeenteraad behoort om te oordelen of nieuwe straten moeten worden aangelegd en om het tracé en de uitrusting ervan te bepalen; dat het WWROSP in de lezing toepasselijk ten tijde van de bestreden handeling (artikel 55, § 1) uitdrukkelijk bepaalde dat de gemeenteraad beraadslaagt en beslist over vraagstukken inzake de wegen voordat het college een verkavelingsvergunning afgeeft; dat volgens de jurisprudentie dat voorschrift eveneens toepasselijk is in het geval van een collectieve bouwvergunning; dat het WWROSP in zijn nieuwe lezing voorschrijft dat de beraadslaging dient te geschieden voordat enige vergunning wordt uitgereikt; dat dat voorschrift ertoe strekt de gemeenteraad in staat te stellen zich vrij uit te spreken over het tracé van de aan te leggen openbare wegen;

Overwegende dat in het onderhavige geval uit de laatste drie overwegingen van de bestreden beslissing blijkt dat de gemeenteraad zich gebonden geacht heeft door de beoordeling van de bestendige deputatie; dat de gemeenteraad aldus verzuimd heeft de hem toegekende exclusieve beoordelingsbevoegdheid uit te oefenen; dat hij bovendien aldus verwezen heeft naar een handeling die niet definitief was, daar ze het voorwerp was van een vordering tot nietigverklaring, in tegenstelling tot wat de gemeenteraad had vastgesteld, en die, aangezien ze bij dit arrest met terugwerking wordt vernietigd om de hierboven genoemde redenen, geacht wordt nooit te hebben bestaan;

dat het middel gegrond is; dat er geen aanleiding is om de overige aspecten ervan te onderzoeken, daar ze geen ruimere nietigverklaring kunnen meebrengen;

Wat het eerste beroep (A.53.868/XIII-603) betreft :

Overwegende dat de nietigverklaring van het besluit van 5 mei 1997 tot gevolg heeft dat het besluit van 22 juni 1993 in rechte hersteld wordt; dat het eerste beroep dient te worden onderzocht;

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid ratione temporis van het beroep betwist; dat ze aanvoert dat de weigering van de bouwvergunning van 29 juni 1993 uitdrukkelijk gegrond is op het besluit van de gemeenteraad van 22 juni 1993 en dat die weigering aan de verzoekende partij ter kennis is gebracht in een bijlage bij een ter post aangetekende brief van 2 juli 1993; dat ze van oordeel is dat de termijn ingegaan is vanaf de ontvangst ervan, en op zijn minst bij het verstrijken van de redelijke termijn om kennis te nemen van de inhoud van het besluit, dat openbaar is, in tegenstelling tot de besluiten van het college van burgemeester en schepenen;

Overwegende dat de verzoekende partij verklaart op 4 augustus 1993 in kennis te zijn gesteld van het besluit; dat uit geen enkel element van het dossier blijkt dat ze eerder ervan in kennis zou zijn gesteld; dat het beroep ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 1, 41, § 1, en 44 van het WWROSP en artikel 274 van de nieuwe gemeentewet, doordat in de bestreden handeling er van uitgegaan wordt dat de geplande wegen de goede plaatselijke aanleg in het gedrang brengen en dit

standpunt erin ontwikkeld wordt, terwijl de in het middel genoemde bepalingen de bevoegdheden van de organen van de gemeente vaststellen en aan de algemene bevoegdheid van de gemeenteraad om uitspraak te doen over alle aangelegenheden van gemeentelijk belang, waaronder de aangelegenheden inzake de wegen, de bevoegdheid onttrekken om het project te beoordelen in het licht van de ruimtelijke ordening, een bevoegdheid die uitsluitend aan het college van burgemeester en schepenen toekomt; dat ze erop wijst dat de gemeenteraad alleen bevoegd is om te onderzoeken of de geplande wegen voldoen aan de vereisten inzake veiligheid (doorgang van voertuigen van hulpdiensten, hydranten, stoepen, inpassing van de bestaande wegen in het verkeer, enz.) en hygiëne (ophalen van huisvuil, onderhoud, enz.), alsook de weerslag van de wegen op de gemeentefinanciën, doch dat de gemeenteraad in het onderhavige geval kritiek heeft geuit op de ruimtelijke ordening, de door het project in beslag genomen oppervlakte, de aanblik van het gebied en het vellen van eiken, en daarbij een beoordelingsbevoegdheid heeft uitgeoefend die alleen aan het college van burgemeester en schepenen toekomt;

Overwegende dat de beslissing om een openbare weg aan te leggen onder de gemeenteraad ressorteert, die over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt; dat het aan de gemeenteraad staat om in deze zowel als in alle overige aangelegenheden te zorgen voor het algemeen belang en daartoe alle gevolgen in aanmerking te nemen die de tenuitvoerlegging van de door hem getroffen beslissing kan hebben; dat het tracé van de openbare wegen een onderdeel vormt van de ruimtelijke ordening; dat zijn voornaamste taak erin bestaat ervoor te zorgen dat de aanpalende terreinen toegankelijk blijven; dat de omstandigheid dat de beslissing genomen wordt door de gemeenteraad, met toepassing van een andere wetgeving dan die welke de ruimtelijke ordening en de stedenbouw regelt, hem niet verbiedt bij zijn beoordeling van de wenselijkheid om een

openbare weg open te stellen rekening te houden met aspecten die verband houden met de goede plaatselijke aanleg; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat er aanleiding toe bestaat de debatten te heropenen teneinde het tweede middel te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken met de nrs. A.53.868/XIII-603, A.74.842/XIII-369 en A.74.843/XIII-546 worden samengevoegd.

Artikel 2.

Vernietigd worden :

- het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen van 25 november 1993 waarbij de naamloze vennootschap IMMOLITH een vergunning wordt verleend voor de bouw van 22 woningen en voor de aanleg van wegen met afwatering, onder de opschortende voorwaarde van de toestemming van de gemeenteraad van de stad Zinnik wat de aanleg van de wegen betreft;
- het besluit van de gemeenteraad van de stad Zinnik van 5 mei 1997 tot intrekking van zijn besluit van 22 juni 1993 waarbij de openstelling wordt geweigerd van de wegen die de woningen moeten bedienen en waarbij de openstelling ervan toegestaan wordt onder de voorwaarden gesteld door de gemeenteraad.

Artikel 3.

De debatten worden heropend in de zaak A.53.868/XIII-603.

Artikel 4.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast het onderzoek voort te zetten.

Artikel 5.

De kosten, bepaald op 48.000 frank, komen ten laste van de verwerende partijen ten belope van 14.000 frank elk, en ten laste van de tussenkomen de partij ten belope van 20.000 frank.

De beslissing over de kosten in de zaak A.53.868/XIII-603 wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op zevenentwintig januari tweeduizend door :

de HH. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
LEROY,	staatsraad,
HANSE,	staatsraad,
Mevr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.